

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 136/17
Luksemburg, 20 grudnia 2017 r.

Wyrok w sprawie C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi / Uber Systems Spain SL

Świadczone przez przedsiębiorstwo Uber usługi umożliwiające nawiązywanie kontaktów z właścicielami pojazdów niebędącymi zawodowymi kierowcami stanowi usługę w dziedzinie transportu

Państwa członkowskie mogą zatem regulować warunki świadczenia tej usługi

Platforma elektroniczna Uber dostarcza, za pośrednictwem aplikacji na inteligentny telefon, odpłatną usługę umożliwiającą nawiązywanie kontaktów między właścicielami pojazdów niebędącymi zawodowymi kierowcami a osobami chcącymi przebyć trasę miejską.

W 2014 r. organizacja zawodowa zrzeszająca kierowców taksówek miasta Barcelona (Hiszpania) wniosła do Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (sądu gospodarczego nr 3 w Barcelonie, Hiszpania) powództwo, w którym zażądała, aby sąd ten stwierdził, że działalność prowadzona przez Uber Systems Spain, spółkę powiązaną z Uber Technologies (zwane dalej łącznie „przedsiębiorstwem Uber”) obejmuje oszukańcze praktyki i czyny nieuczciwej konkurencji. Ani Uber Systems Spain, ani kierowcy odpowiednich pojazdów, którzy nie są kierowcami zawodowymi, nie posiadają bowiem licencji i pozwoleń przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie usług taksówkowych w aglomeracji Barcelony. W celu zbadania, czy praktyki przedsiębiorstwa Uber mogą zostać uznane za nieuczciwe i naruszające hiszpańskie reguły konkurencji, Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona uznał, że konieczne jest ustalenie, czy przedsiębiorstwo Uber powinno było uzyskać wcześniej pozwolenie administracyjne. W ocenie tego sądu konieczne jest w tym celu ustalenie, czy świadczone przez to przedsiębiorstwo usługi należy uznać za usługi przewozowe, właściwe usługi społeczeństwa informacyjnego czy też połączenie tych dwu rodzajów usług. Od tego, jaka kwalifikacja zostanie przyjęta, zależy bowiem możliwość nałożenia na przedsiębiorstwo Uber obowiązku uzyskania pozwolenia administracyjnego przed rozpoczęciem działalności. W szczególności, jeśli usługa świadczona przez przedsiębiorstwo Uber podlega dyrektywie dotyczącej usług na rynku wewnętrznym¹ lub dyrektywie o handlu elektronicznym², to praktyk przedsiębiorstwa Uber nie można uznać za nieuczciwe.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał orzekł, że analizowaną usługę pośrednictwa, która polega na odpłatnym umożliwianiu nawiązywania kontaktów, poprzez aplikację na inteligentny telefon, między właścicielami pojazdów niebędącymi zawodowymi kierowcami a osobami chcącymi przebyć trasę miejską, należy uznać za usługę nierozzerwalnie związaną z usługą przewozową, a tym samym za usługę wchodzącą w zakres „usług w dziedzinie transportu” w rozumieniu prawa Unii. Tego rodzaju usługę należy zatem wyłączyć z zakresu zastosowania zasady swobodnego świadczenia usług w ogólności, a także z zakresu zastosowania dyrektywy dotyczącej usług na rynku wewnętrznym i dyrektywy o handlu elektronicznym.

¹ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

² Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1). W celu zdefiniowania „usługi społeczeństwa informacyjnego” dyrektywa 2000/31/WE odsyła do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. 1998, L 204, s. 37), zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. 1998, L 217, s. 18).

Wynika stąd, że w świetle prawa Unii w jego obecnym kształcie zadaniem państw członkowskich jest uregulowanie warunków świadczenia takich usług przy zapewnieniu poszanowania zasad ogólnych traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Trybunał stwierdził przede wszystkim, że **usługa świadczona przez przedsiębiorstwo Uber nie ogranicza się do usługi pośrednictwa** polegającej na umożliwianiu nawiązywania kontaktów, poprzez aplikację na inteligentny telefon, między właścicielami pojazdów niebędącymi zawodowymi kierowcami a osobami chcącymi przebyć trasę miejską. W takiej sytuacji podmiot świadczący tę usługę pośrednictwa tworzy bowiem jednocześnie ofertę miejskich usług przewozowych, którą udostępnia w szczególności za pomocą narzędzi informatycznych i której ogólne funkcjonowanie organizuje on w taki sposób, aby osoby chcące przebyć trasę miejską mogły z tej oferty skorzystać. Trybunał stwierdził w tym względzie, że aplikacja dostarczana przez przedsiębiorstwo Uber jest niezbędna zarówno dla kierowców, jak i dla osób chcących przebyć trasę miejską. Trybunał podkreślił również, że przedsiębiorstwo Uber wywiera także decydujący wpływ na warunki świadczenia usług przez kierowców.

Wobec powyższego Trybunał orzekł, że **tę usługę pośrednictwa należy uznać za integralną część złożonej usługi, której głównym elementem jest usługa przewozowa, wobec czego należy zakwalifikować ją** nie jako „usługę społeczeństwa informacyjnego”, ale jako „usługę w dziedzinie transportu”.

Trybunał stwierdził, że dyrektywa o handlu elektronicznym nie ma wobec tego zastosowania do takiej usługi, która jest także wyłączona z zakresu zastosowania dyrektywy dotyczącej usług na rynku wewnętrznym. Z tego samego powodu analizowana usługa podlega nie postanowieniom dotyczącym swobodnego przepływu usług w ogólności, lecz wspólnej polityce w dziedzinie transportu. Tymczasem w odniesieniu do usług w zakresie indywidualnych przewozów miejskich, jak również usług nierozzerwalnie z nimi związanych, takich jak usługa pośrednictwa świadczona przez przedsiębiorstwo Uber, nie ustanowiono reguł w ramach tej polityki.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106